

CEAHLĂU BAIERELE CERULUI

Text și foto: Arthur Mustafa

Surprinzătoare și diversă, natura nu lasă niciodată fotograful la ananghie. Dar nu-i bătătoarește calea și nici nu-l trage de mânecă. Tronează și așteaptă cuminte să fie descoperită. **Arthur Mustafa a știut și unde să caute. S-a dus în Ceahlău să deschidă baierile cerului.** Ce comori a găsit și cum s-a raportat la ele, puteți vedea în reportajul care urmează. (F.Ș.)

Nu pot să nu mă gândesc zi de zi la frumoasa perioadă, de șase zile, cât a durat excursia de Crăciun din munții Ceahlău. Acțiunea a fost organizată de Asociația pentru Turism și Ocrotirea Naturii „Veniți cu noi!” Arad (www.veniticunoi.ro), unul din cele mai active grupuri turistice de la noi din țară. Merg pe munte cu acest grup de 12 ani, iar acesta a fost cel de-al șaselea Crăciun pe care l-am petrecut împreună cu ei, cel de-al șaselea an în care am plecat de la munte cu nenumărate amintiri frumoase și zeci de fotografii.

Spre platou

Am fost de două ori în Munții Ceahlău și fiecare sejur petrecut acolo a coincis cu Crăciunul, prima dată în 1999, iar a doua oară în 2006. Iarna aceasta am plecat spre Ceahlău fără prea mari speranțe că voi reuși să mă întorc cu niște cadre fotografice extraordinare, deoarece în urmă cu șapte ani vremea nu a ținut deloc cu noi, cerul a fost tot timpul acoperit de nori groși, gri și negricioși și am umblat tot timpul învăluți de o atmosfera lăptoasă, fără dimensiuni spațiale și care nu oferea aproape

nicio posibilitate de face fotografii cât de cât interesante.

Am plecat spre Munții Ceahlău în dimineața zilei de 22 decembrie 2006, cu trenul până la Toplița, iar de acolo cu autobuzul până în stațiunea turistică Durău. Am ajuns în Durău destul de târziu, pe la ora 18:30 și știam deja că partea cea mai dificilă a drumului o vom face pe jos, până sus la Cabana Fântânele, pe întuneric și cu rucsacurile burdușite cu bunătățile pregătite pentru cele șase zile de sărbătoare. Am urcat destul de greu cei aproape 420 m,

diferența de nivel până la cabană, dar odată ajunși, ne-am bucurat din plin de ceaiul cu rom și vin fiert, pregătit tocmai la timp de către amabilul cabanier.

Pentru cei interesați să viziteze această zonă, recomand cu căldură Cabana Fântânele, ca loc de cazare. Aceasta și-a îmbunătățit mult condițiile de cazare și modul de tratare a turiștilor, în ultimii ani. Dar fotografiilor dornici să surprindă imagini spectaculoase în Masivul Ceahlău le recomand să aibă cartierul general la Cabana Dochia, de pe platoul munților, de unde accesul spre punctele de maxim interes fotografic este foarte ușor, iar prețurile la cazare nu diferă foarte mult. Noi am ales Cabana Fântânele datorită drumețiilor și traseelor pe care urma să le parcurgem, intenția fiind să vedem atât zonele de gol alpin, cât și schiturile, mănăstirile și locurile mai interesante de la poalele masivului.

Sfat important pentru cei care doresc să viziteze Ceahlăul în scop fotografic: să acorde atenție maximă atât echipamentului foto, cât și celui specific de munte, mai ales dacă vor merge iarna. Nu neglijați niciunul din aspecte, pentru că veți avea de suferit fizic,

dar și moral, dacă pierdeți ocaziile de a face fotografii reușite. Cea mai importantă este probabil siguranța echipamentului foto, de aceea trebuie să aveți o geantă profesională de calitate, care să protejeze cât mai bine aparatura. Spațiul de stocare contează foarte mult, dacă vreți să petreceți o săptămână sau mai mult la munte. Nu vă bazați că veți găsi magazine foto în localitățile din zonă, unde să descărcați cardurile de memorie. De aceea, vă recomand să aveți cu voi un hard disk portabil. Aceste medii de stocare au evoluat mult din punct de vedere al capacităților și rezistenței la transport și manevrare, iar prețurile sunt acceptabile la produsele de bază.

Sfaturi utile

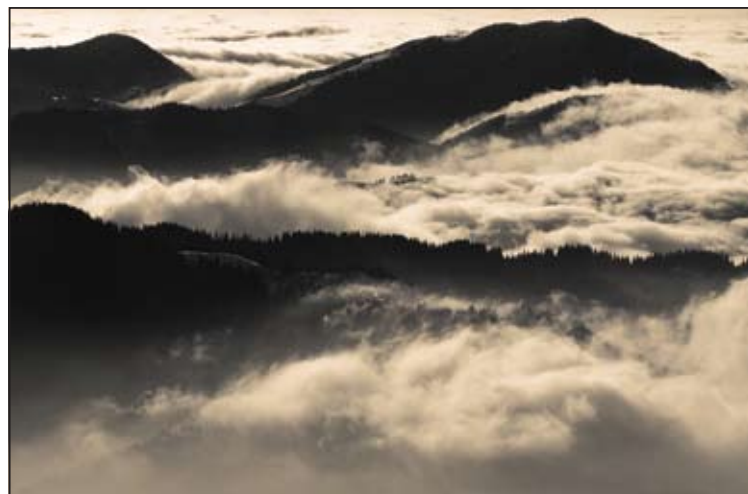
Fiind mândrul posesor al noului Nikon D80, cu o rezoluție maximă de 10 megapixeli, am constatat că simplele carduri, fie ele și de 2 sau 4 GB, nu mai sunt suficiente pentru o excursie de durată, datorită fișierelor de mari dimensiuni pe care le salvează acest aparat. În ceea ce privește echipamentul de munte, vă sfătuiesc să aveți îmbrăcăminte foarte rezistentă la vânt puternic și la viscole violente, elemente caracteristice

„Dacă ar fi intrat în basmele celor vechi, ar fi fost atât de vestit ca și Olimpul, Pindul sau Pelias.”

Dimitrie Cantemir despre Ceahlău

zonelor înalte ale Masivului Ceahlău. Tot din acest motiv, alegeți cu grijă tipul de trepied pe care îl veți lua cu voi, fiind indispensabil de cele mai multe ori pentru a realiza imagini de calitate. În fiecare drumeție, să nu vă lipsească din rucsacul de tură o lanterna frontală; este păcat dacă mergeți în Ceahlău să nu rămâneți măcar o seară pe platoul din spatele Cabanei Dochia, pentru a fotografia apusul de soare, iar dacă aveți norocul ca văile dimprejurul masivului să fie învăluite într-o mare de nori, atunci cu siguranță veți fotografia niște momente deosebite. Probabil cel mai bine ar fi să rămâneți peste noapte la Cabana Dochia, cele aproximativ 120 de locuri de cazare vă garantează că nu veți rămâne pe dinafară, iar răsăritul și apusul vor merita cu siguranță cele câteva ore petrecute în compania unor vânturi rebele, care vă vor îngheța fiecare os. De ajutor

„Atenție maximă atât echipamentului foto, cât și celui specific de munte, mai ales dacă mergeți iarna. Nu neglijați niciunul din aspecte, pentru că veți avea de suferit fizic, dar și moral, dacă pierdeți ocaziile de a face fotografii reușite.” Arthur Mustafa

În această situație este un termos, pe care îl puteți umple cu ceai și rom de la cabana. Aveți grijă totuși cu cantitatea de rom, alcoolul nu este benefic pe munte, mai ales iarna.

Din cele șase zile petrecute la Cabana Fântânele, în cinci dintre ele am făcut trasee foarte variate, care au acoperit practic majoritatea zonelor masivului; trei zile au fost alocate vizitării vârfurilor, platoului și creștelor munților, iar în celelalte două zile am vizitat stațiunea Durău, comuna Ceahlău și satele adiacente. Acestea din urmă nu prezintă un interes fotografic deosebit, poate doar în

anotimpurile cu vegetație, mai ales toamna, când poalele versanților acoperite de păduri de amestec, împreună cu vecinătatea Lacului Izvorul Muntelui, pot crea paleta și compoziții coloristice foarte frumoase.

De vizitat

Obiectivele interesante în zonele joase ar fi în primul rând culmile și obcinile domoale, care străjuiesc cei aproximativ 6 km de șosea de-a lungul căreia se întinde comuna Ceahlău și satele care aparțin de aceasta. Aceste obcine sunt în general defrișate, iar pe ele se găsesc fânețele, grădinile și livezile aparținând caselor de la drum. Multe dintre acestea sunt pitorești, iar dacă în calea fotografului apare și o turmă de oi sau un personaj local original, acesta poate face câteva fotografii interesante. Alte obiective ar fi aici bisericile, mănăstirile și schiturile care apar din loc în loc; dacă potecile vă poartă la Mănăstirea Răpciunița, cu siguranță măicuțele de acolo vă vor pofti la o masă sau la un ceai cald, un blid de plăcinte și mere aromate de munte. Cel mai important monument istoric și religios, din zonă, este Mănăstirea Durău, aflată în stațiunea omonimă; mănăstirea datează din

secolul al XVII-lea și are în centru o biserică ce a fost pictată în ceară de Nicolae Tonitza. Cele mai interesante pentru mine au fost totuși ruinele palatului cnejilor din satul Schit, care datează din secolul al XVII-lea, construit pe locul fostului schit Hangu, din secolul al XV-lea. Ruinele sunt într-o stare jalnică, distruse de vegetație și nepăsare, însă, biserica din secolul al XVII-lea a supraviețuit intactă și în prezent este restaurată complet.

Însă marea satisfacție am avut-o în zilele petrecute pe numeroasele poteci care împânzesc muntele și care ne-au permis să ajungem în zona abruptă și în golul subalpin. În mare parte, traseele turistice sunt bine marcate, inclusiv cu plăcuțe reflectorizante, important dacă intenționați să le parcurgeți și noaptea. Zona interesantă din punct de vedere fotografic începe de la peste 1.500 m altitudine, unde vegetația înaltă se mai rărește și lasă să ajungă privirea pe văile și stâncăriile din jur. Zona intermediară, de la Cabana Fântânele până la altitudinea mai sus amintită nu poate și nu merită să fie exploatată fotografic, cel puțin iarna, nici măcar Cascada Duruitoarea (cea mai mare din tot masivul, cu o cădere de

peste 30 m). Ajuns aproape de golul subalpin, am realizat că tot efortul, destul de mare, de a ajunge până aici a meritat din plin.

Spectacolul norilor

Spre deosebire de prima excursie în Ceahlău, acum am avut și noroc de vreme bună pentru fotografiat. În toate cele trei zile de urcat pe creastă am avut parte, în prima fază a urcușului, de mase imense de nori, care se vâlăuceau, se încolăceau, luptându-se parcă cu duhuri nevăzute, dar dându-se bătute în cele din urmă. Urmau mai apoi contururile creștelor, pentru a se prăvăli în final în văile adânci, asemenea unor cascade imaginare create de un iluzionist. Și la fel cum apăreau odată cu răsăritul soarelui, tot așa dispăreau spre amiază sau se piteau cuminți pe fundul văilor.

Imediat după ajungerea noastră pe platou, vântul a început să se domolească, iar apoi s-a oprit de tot, pentru a ne lăsa parcă să ne bucurăm din plin de peisaj; cu excepția Vârfului Toaca și a stației meteorologice de pe acesta, unde n-am rezistat mai mult de cinci minute din cauza vântului puternic, de ajuns însă pentru a

surprinde întreaga panoramă invadată de norii de joasă altitudine. La coborâre de pe Vârful Toaca m-am mai relaxat și am încercat niște cadre și compoziții mai deosebite cu celebra scară de lemn, pe care se făcea odinioară accesul până la stația meteo, pornind de la o altitudine de 1.820 m și urcând o diferență de nivel de 80 m pe cele 462 de trepte, acum rupte, unele lipsă și prăvălite în bucăți pe versant. Nu știu dacă această originală scară va mai fi vreodată refăcută, dar ar fi păcat să se piardă un element propriu acestor munți.

Fotografiile prezentate în revistă sunt făcute cu un aparat Nikon D80, dotat cu un obiectiv 18-135 mm f/3,5-5,6 ED-IF AF-S DX Zoom-Nikkor, iar stocarea imaginilor s-a făcut pe 2 carduri de memorie SanDisk Extreme și pe un hard disk portabil Vsonic VP2160 40 GB. Am mai folosit filtre de 67 mm Hoya UV HMC Super, de polarizare circulară HMC și NDx8 HMC.

Epilog

Ceahlăul, o adevărată împărăție a norilor și legendelor, este un munte complex și inedit. Ca fotograf, am avut parte de multe satisfacții aici și nu pot decât să repet cuvintele lui Mihail

„Fotografilor dornici să surprindă imagini spectaculoase în masivul Ceahlău le recomand să aibă cartierul general la cabana Dochia, de pe platoul munților, de unde accesul spre punctele de maxim interes fotografic este foarte ușor, iar prețurile la cazare nu diferă foarte mult.”

Arthur Mustafa

Sadoveanu: „Ai umblat opt ceasuri, ai străbătut douăzeci și ceva de kilometri, te-ai mulțumit la amiază cu o gustare fugară, nu te simți prea obosit, ești în starea aceea specială de euforie pe care nimic nu ți-o poate da în celelalte împrejurimi ale vieții!”

Mai multe imagini din seria cu Munții Ceahlău găsiți pe website-ul personal: www.arthurmustafa.com

